

รายงานการวิจัยอันที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยที่เกี่ยวกับการให้งานนอกเวลาเรียน (การบ้าน) แก่นักเรียนนี้ ได้มีผู้สนใจศึกษาค้นคว้าทั้งต่างประเทศและในประเทศแล้วเป็นจำนวนมาก ในแง่ต่าง ๆ กัน

การวิจัยของต่างประเทศ

โกลด์สไตน์ (Goldstein)¹ ได้อ้างถึงผลงานวิจัยของนักการศึกษาหลายท่าน เกี่ยวกับการให้การบ้าน เช่น วินเซนต์ (Vincent) ได้ทำการทดลองเกี่ยวกับการให้ การบ้านวิชาภูมิศาสตร์ เลขคณิต และภาษาอังกฤษ กับนักเรียนในระดับชั้นประถมปีที่ 5 และ 6 ในโรงเรียนแห่งหนึ่งที่เมืองทรอย มลรัฐนิวยอร์ก ในระดับชั้นละ 3 ห้อง โดยให้นักเรียนห้องที่ 1, 2 และ 3 ทำการบ้านในวิชาภูมิศาสตร์ เลขคณิต และภาษาอังกฤษ ตามลำดับ แล้วนำเอาแบบทดสอบที่ครูผู้สอนสร้างขึ้นไปทดสอบกับนักเรียนเหล่านั้น ปรากฏผลว่า กลุ่มที่มีการบ้านวิชาเลขคณิตทำคะแนนได้ดีกว่ากลุ่มอื่น ๆ Vincent กล่าวไว้ว่า การให้การบ้านจะดีและถูกต้องถ้ามีการพิจารณาทุกชนิดอย่างรอบคอบ ข้อสรุปในการ ทดลองครั้งนี้เป็นไปในทำนองที่ว่าจะมีผลดีเกิดขึ้นในการให้การบ้าน ถ้าครูได้ให้การบ้าน ตามความต้องการของนักเรียน

นอกจากนี้ ความสนใจของนักเรียนที่มีต่อการบ้านก็มีความสำคัญมากเช่นกัน ดังที่ ในหนังสือเล่มเดียวกันนี้ได้อ้างถึงรายงานการทดลองของครอฟอร์ด และ คาร์มิเชล (Crawford & Carmichael) เกี่ยวกับความสนใจของนักเรียนโรงเรียนเอลซีกันโต ในระดับชั้นปีที่ 5-8 มลรัฐแคลิฟอร์เนีย โดยใช้แบบสอบถามสัมฤทธิ์ผลของนิวสแคนฟอร์ด

¹Avram Goldstein, "Does Homework Help ? A review of Research," The Elementary School Journal, No. 4 (January, 1960), p. 216.

สอบถามนักเรียนเหล่านั้น ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มหนึ่งถูกบังคับให้ต้องทำการบ้านอย่างสม่ำเสมอจนถึง 3 ปี กับกลุ่มที่ไม่เคยได้รับการบ้านเลยตลอดเวลา 3 ปี ผลการรายงานแสดงให้เห็นว่า นักเรียนกลุ่มซึ่งไม่บังคับให้ทำการบ้านได้คะแนนน้อยกว่าคะแนนของนักเรียนกลุ่มที่มีการบังคับในเรื่องการบ้าน

ในหนังสือที่โกลด์สไตน์เป็นผู้เขียนนี้ ยังได้กล่าวถึงการทดลองของสไตเนอร์ (Steiner) ซึ่งเกี่ยวกับการทำการบ้านทำให้เกิดสัมฤทธิ์ผลในการเรียน โดยสไตเนอร์ได้แบ่งนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 โรงเรียนอินแกรม (Ingram) มลรัฐเพนซิลวาเนียออกเป็น 2 กลุ่ม ตามความสามารถทางสติปัญญา และสัมฤทธิ์ผลในวิชาภาษาอังกฤษและเลข มีการบังคับให้นักเรียนกลุ่มแรกทำการบ้านวิชาเลขคณิต แต่ไม่บังคับให้ทำวิชาภาษาอังกฤษ ส่วนอีกกลุ่มหนึ่งไม่บังคับให้ทำการบ้านวิชาเลขคณิต แต่บังคับให้ทำวิชาภาษาอังกฤษ กำหนดให้ทำการบ้านวันละครึ่งชั่วโมง ในตอนปลายภาคทำการทดสอบ คะแนนที่ได้แสดงให้เห็นอย่างเด่นชัดว่า ทั้งในกลุ่มแรก (ต้องทำการบ้านวิชาเลขคณิต แต่ไม่ต้องทำภาษาอังกฤษ) และกลุ่มที่สอง (ไม่ต้องทำการบ้านวิชาเลขคณิต แต่ต้องทำวิชาภาษาอังกฤษ) นั้น พวกที่ต้องทำการบ้านเกิดสัมฤทธิ์ผลมากกว่าพวกที่ไม่ต้องทำการบ้านทั้ง 2 กลุ่ม

เกรย์ และ แอลลิสัน (Gray and Allison)² ได้อ้างถึงผลงานวิจัยของนักการศึกษาหลายท่านที่เกี่ยวกับการให้การบ้าน เช่นเมื่อคริสต์ศักราช 1935 เดอ นโปลี (De Napoli) ทำการทดลองเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลระหว่างนักเรียน 2 กลุ่ม ในระดับชั้นปีที่ 5 และ 7 ซึ่งมีกลุ่มที่รับอาสาทำการบ้านกับกลุ่มที่ต้องทำการบ้านเพราะถูกบังคับ โดยใช้เวลา 1 ภาคเรียน ถึงแม้ว่าในรายงานจะแสดงให้เห็นว่า กลุ่มที่ถูกบังคับให้ทำ

---

²Roland F. Gray, and Donald E. Allison, "An Experimental Study of the Relationship of Homework to Pupil Success in Computation with Fraction," *School Science and Mathematics*, No. 4, (April, 1971), p. 340.

การบ้านจะมีสัมฤทธิ์ผลมากกว่ากลุ่มซึ่งรับอาสาทำการบ้านเพียงเล็กน้อยสำหรับนักเรียนระดับชั้นปีที่ 5 ผู้วิจัยก็ยังให้ข้อคิดว่า ควรจะยกเลิกวิธีการบังคับให้นักเรียนต้องทำการบ้านนี้เสีย

นอกจากนี้ การบ้านทำให้เกิดสัมฤทธิ์ผลต่อวิชาเลขคณิตดังที่ในหนังสือเล่มเดียวกันนี้ได้อ้างถึงผลการทดลองเมื่อคริสต์ศักราช 1965 คอช (Koch) ได้ทำการทดลองเกี่ยวกับผลของการบ้านวิชาเลขคณิตของนักเรียนในระดับชั้นปีที่ 6 โดยแบ่งนักเรียนชั้นนี้ออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มแรกให้ใช้เวลาในการทำการบ้านวันละ 30 นาที กลุ่มที่สองให้ใช้เวลาในการทำการบ้านวันละ 15 นาที ส่วนกลุ่มที่สามไม่ได้รับการบ้าน ใช้เวลาในการทดลอง 10 สัปดาห์ หลังจากนั้นทดสอบแนวคิดทางคณิตศาสตร์ และทดสอบความสามารถในการแก้ปัญหา พบว่า ในการทดสอบแนวความคิดทางคณิตศาสตร์มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในกลุ่มที่ชอบทำการบ้าน แต่ในการทดสอบความสามารถในการแก้ปัญหา ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างกลุ่ม และเมื่อทำการทดสอบความคิดรวบยอดปรากฏว่า กลุ่มที่ทำการบ้านโดยใช้เวลาวันละ 30 นาที มีคะแนนสูงกว่ากลุ่มที่ทำการบ้านในเวลาเพียง 15 นาที (Koch) จึงลงความเห็นว่า การบ้านซึ่งเป็นแบบที่ส่งเสริมนี้จะสามารถช่วยเพิ่มสัมฤทธิ์ผลในวิชาเลขคณิตได้ การให้ทำการบ้านในเวลา 30 นาที มีผลดีกว่าใช้เวลาเพียง 15 นาที

เมียร์เทนส์ และจอห์นสตัน³ (Maertens and Johnston) ได้ทำการทดลองผลการบ้านวิชาเลขคณิต ที่มีต่อทัศนคติและสัมฤทธิ์ผลของนักเรียนในระดับชั้นปีที่ 4, 5 และ 6 ผลของการทดลองครั้งนี้แสดงให้เห็นถึงความสำคัญระหว่างความร่วมมือของบิดามารดาที่มีต่อการบ้านของบุตร ดังนั้นคือ การที่บิดามารดาให้คำแนะนำในการแก้ปัญหา

---

³Norbert Maertens, and James Johnston, "Effects of Arithmetic Homework Upon the Attitudes and Achievement of Fourth, Fifth and Sixth Grade Pupils," School Science and Mathematics, No. 2, (February, 1972), p. 125.

โทษและในการคิดเลข ไม่ว่าจะเป็นเวลา ก่อนหรือขณะที่บุตรกำลังทำการบ้านก็ตาม ย่อมมีผลคือเด็กเท่านั้น ทั้งเมียร์เทนส์และจอห์นสันได้เสนอแนะว่า เมื่อมีการบ้าน อย่างน้อยที่สุด บิดามารดาควรจะให้คำแนะนำแก่บุตรของตนบ้าง

การวิจัยในประเทศ

พุทธศักราช 2506 สมถวิล วิเศษสมบัติ⁴ ได้ศึกษาปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของ 5 โรงเรียนในจังหวัดพระนคร เพื่อศึกษาหาสาเหตุที่ทำให้นักเรียน เบื่อหน่ายการทำงานบ้านส่งครู ซึ่งสรุปได้ความมาจากสาเหตุดังต่อไปนี้

1. บ้าน

ผู้ปกครองไม่สนใจ ไม่เอาใจใส่ ขาดความช่วยเหลือนักเรียนในการ ทำการบ้าน และขณะที่ทำการบ้านมีสิ่งรบกวน

นักเรียนต้องทำงานบ้าง ต้องหารายได้พิเศษ และยังใช้เวลาไม่ถูกต้อง

2. โรงเรียน

ห้องเรียนมีสภาพที่ไม่ถูกสุขลักษณะ เช่น แสงสว่างไม่เพียงพอ มีเสียง รบกวน ห้องเรียนคับแคบ

3. ครู

วิธีการสอนของครูไม่สู้จะถูกต้อง เช่น พูดมาก สอนออกนอกเรื่อง ครูไม่ เป็นกันเองกับนักเรียน

4. นักเรียน

สุขภาพของนักเรียนไม่ดี เช่น ปวดศีรษะ และเป็นหวัด

⁴สมถวิล วิเศษสมบัติ, "สาเหตุของการไม่ทำการบ้านส่งครูของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาตอนปลาย" (วิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2506.)

พุทธศักราช 2507 นวลศรี เณลิรัตน์⁵ ทำการวิจัยเรื่องสาเหตุของการไม่ทำการบ้านส่งครูของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยใช้แบบสอบถามนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของ 5 โรงเรียนในจังหวัดพระนคร สรุปผลออกมาคล้ายคลึงกับของสมถวิลแทบทุกประการ และมีสาเหตุเพิ่มเติมดังนี้คือ

เกี่ยวกับโรงเรียน มีหนังสือให้นักเรียนคนกว่าไม่เพียงพอ

เกี่ยวกับนักเรียน ถูกเพื่อนล้อเลียนเนื่องจากความพิการทางกาย และถูกเพื่อนชักนำไปในทางที่ผิด มีความเหลื่อมล้ำกันทางฐานะ

พุทธศักราช 2514 อุษ่า พลาศรัย⁶ ศึกษาค้นหาสาเหตุต่าง ๆ ที่เป็นอุปสรรคต่อการทำการบ้านของนักเรียนในชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ผลของการวิจัยมีดังนี้

1. เกี่ยวกับสภาพทั่วไปของนักเรียน คือ ความเอาใจใส่ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนของนักเรียนดีมาก จึงทำให้นักเรียนทำการบ้านเสร็จหมดเป็นส่วนมาก

2. เกี่ยวกับทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อครูและวิชาต่าง ๆ นักเรียนชอบครูที่มีความยุติธรรม ไม่ชอบครูที่ไม่เข้าใจนักเรียน นักเรียนชอบเรียนวิชาวิทยาศาสตร์เพราะเรียนเข้าใจดีและได้คะแนนในระดับดี ไม่ชอบเรียนวิชาศิลปะ เพราะเป็นวิชาที่น่าเบื่อ

⁵นวลศรี เณลิรัตน์, "สาเหตุของการไม่ทำการบ้านส่งครูของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น" (วิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2506.)

⁶อุษา พลาศรัย, "สาเหตุของการไม่ทำการบ้านส่งครูของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนสาธิต" (วิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2514.)